

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2586/2023
03.04.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез председника већа, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Милош Миљковић, адвокат из ..., против туженог „Home Centar Vuk“ д.о.о. Нишка Бања, чији је пуномоћник Дамир Бејић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3070/2022 од 03.03.2023. године, у седници већа одржаној дана 03.04.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ пресуда Апелационог суда у Нишу Гж1 3070/2022 од 03.03.2023. године и предмет враћа том суду на поновно одлучивање.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П1 2315/21 од 23.02.2022. године усвојен је тужбени захтев и обавезан тужени да тужиљи по основу накнаде штете на име обављеног фактичког рада, за период од 13.02.2021. године до 20.02.2021. године исплати износ од 10.300,08 динара са законском затезном каматом од 01.04.2021. године до исплате, док је одбијен захтев за исплату законске затезне камате од 31.03.2021. године до 01.04.2021. године. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 62.928,00 динара са законском затезном каматом на износ од 61.500,00 динара од извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 3070/2022 од 03.03.2023. године, преиначена је првостепена пресуда у усвајајућем делу става првог изреке и у ставу другом изреке и одбијен тужбени захтев да се обавезе тужени да тужиљи по основу накнаде штете на име обављеног фактичког рада, за период од 13.02.2021. године до 20.02.2021. године исплати износ од 10.300,08 динара са законском затезном каматом од 01.04.2021. године до исплате, као и да јој накнади трошкове парничног поступка. Ставом другим изреке, обавезана је тужиља да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 81.812,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиља је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка учињене у

поступку пред другостепеним судом, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, уједно оспоравајући и правилност примене материјалног права од стране другостепеног суда.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11...18/20), Врховни суд је оценио да је ревизија тужиле основана.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилца је обављала рад код туженог у периоду од 13.02.2021. године до 20.02.2021. године у салону намештаја у ... без закљученог уговора о раду. Обављала је рад сваког дана у сменама од по 8 сати у наведеном периоду, са изузетком дана 14.02.2021. године (недеља). Даном 20.02.2021. године на крају радног времена, директор туженог је тужилци саопштио да не долази на посао и да ће јој јавити када да дође следећи пут, али јој се након 20.02.2021. године, директор није јавио ради давања радних задатака, нити је тужилца плаћена за рад обављен у периоду 13.02.2021. године до 20.02.2021. године. Тужилца се директору обраћала телефонским путем и путем СМС порука ради договора око исплате за обављени рад, на које позиве није одговорио, и до дана подношења тужбе тужилци није исплаћена накнада за обављени рад. Тужени је оспорио да је тужилца обављала било какве послове код туженог и навео да се тужилца јавила на конкурс али да није примљена по расписаном конкурс.

Полазећи од тако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је оценом изведених доказа, исказа саслушаних сведока и парничних странака, утврдио да је тужилца код туженог у периоду од 13.02.-20.02.2021. године обављала фактички рад на пословима продавца у салону туженог. Првостепени суд је из исказа сведока ББ, ВВ и ГГ утврдио да сведоци имају непосредна сазнања да је тужилца радила код туженог у спорном периоду, да је сведок ББ два пута видеља тужилцу у салону, да је сведок ВВ такође у салону видеља тужилцу која јој је том приликом показивала сточиће, а сведок ГГ је тужилцу возио на разговор за посао и познато му је да је тужилца радила целе недеље, те да је у петак радила поподневну смену јер је чекао тужилцу после смене коју је завршавала у 20 часова. Код утврђеног да је тужилца у назначеном периоду обављала рад код туженог, а да јој тужени није исплатио накнаду за обављени обављени рад, првостепени суд је, с позивом на одредбе чланова 154 Закона о облигационим односима и 164. Закона о раду, усвојио постављени тужбени захтев.

Другостепени суд није прихватио оцену доказа и закључак првостепеног суда. Према становишту другостепеног суда, тужилца није доказала да је у спорном периоду обављала фактички рад за туженог, ценећи да из садржине исказа тужиле и саслушаних сведока, не произлази такав закључак. Стога тужени није у обавези да тужилци исплати накнаду за обављени фактички рад. Због наведеног, другостепени суд је преиначио првостепену пресуду и одбио тужбени захтев тужиле.

По оцени Врховног суда основано се у ревизији указује да је другостепена пресуда захваћена битном повредом одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП, учињене пред другостепеним судом, јер је другостепени суд другачије оценио

исказе сведока и странака у односу на првостепени суд и утврдио другачије чињенично стање, а то није могао да учини без заказивања расправе пред другостепеним судом.

Чланом 383. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да другостепени суд одлучује о жалби, по правилу, без расправе. Чланом 394. истог закона, прописано је да ће другостепени суд пресудом да преиначи првостепену пресуду ако је на основу расправе утврдио другачије чињенично стање него што је оно у првостепеној пресуди (став 1), ако је првостепени суд погрешно оценио исправе или посредно изведене доказе, а одлука првостепеног суда је заснована искључиво на тим доказима (став 2), ако је првостепени суд из чињеница које је утврдио извео неправилан закључак о постојању других чињеница на којима је заснована пресуда (став 3), ако сматра да је чињенично стање у првостепеној пресуди правилно утврђено, али да је првостепени суд погрешно применио материјално право (став 4).

Да би преиначио пресуду, другостепени суд не може да изврши другачију оцену доказа изведених пред првостепеним судом, јер ако не прихвати оцену тих доказа извршену од стране првостепеног суда и сматра да је због тога чињенично стање погрешно или непотпуно утврђено, другостепеном суду стоји на располагању могућност да сам одржи расправу и понови већ изведене доказе. У овом случају другостепени суд то није учинио, већ је извршио оцену изведених доказа на другачији начин и одбио тужбени захтев.

Наиме, првостепени суд је у целости прихватио исказе тужиле и сведока ББ, ВВ и ГГ, и из истих утврдио да је тужила обављала рад на пословима продавца у салону туженог. Другостепени суд, међутим, без отварања расправе и поновног извођења доказа, изводи другачији чињенични закључак и у другостепеној пресуди утврђује да тужила није доказала да је у спорном периоду обављала фактички рад за туженог за који потражује исплату припадајуће накнаде. На тај начин другостепени суд је утврдио другачије чињенично стање од оног које је утврдио првостепени суд.

Уколико је другостепени суд сматрао да је првостепени суд погрешно ценио исказе појединих сведока и исказе парничних странака, из којих су утврђене околности у вези са радним ангаживањем тужиле код туженог у спорном периоду и на чијим исказима је засновао утврђење те чињенице, морао је извести доказ непосредним саслушањем сведока и парничних странака, да би формирао непосредно уверење о тим чињеницама.

Из наведених разлога, основано се у ревизији тужиле указује да је другостепени суд учинио битну повреду одредаба парничног поступка, а што је ревизијски разлог прописан одредбом члана 407. став 1. тачка 3. ЗПП, будући да је ова повреда поступка била од утицаја на доношење законите и правилне одлуке, због чега је другостепена пресуда морала бити укинута и предмет враћен другостепеном суду на поновно суђење.

Укинута је и одлука о трошковима поступка, применом члана 165. став 3. ЗПП, јер иста зависи од коначног исхода парнице.

У поновном поступку другостепени суд ће отклонити указане битне повреде поступка и оценити и утврдити чињенице од којих зависи правилна примена материјалног права, како би донео правилну и закониту одлуку.

Из наведених разлога на основу члана 415. став 1. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић